

ham for den paagældende Forbrydelse? Lærer Rendbæk, Ulbølle, er forøvrigt kendt som politisk Fører der paa Egnen, nemlig som Fører for Reformpartiet i Faaborgkredsen, og han har været nævnt som Folketingskandidat for Reformpartiet mod Kredsens nuværende Repræsentant, som det vistnok nu er Meningen at smide ud fra Faaborgkredsen ved første Lejlighed. Man har derfor set Egnens moderate Blade og Reformblade meget ivrigt tage Lærer Rendbæk i Forsvar mod de Angreb, der ere rettede imod ham i den socialdemokratiske Presse. Efter det, som nu senere er sket, have disse Blade naturligvis foretrukket at tie stille om denne Sag.

Selvfølgelig kan jeg ikke tro, at den højtærede Kultusminister har taget noget Hensyn til, at det var en god Partifælle, det her gælder, men saa meget mere maa jeg bede ham om at gøre Rede for den mærkelige Stilling, han har indtaget. Det hedder jo nu fra alle Sider, at vi skulle rense ud i det offentlige Liv, vi skulle se at faa Raaddenskabene væk o. s. v. Men jeg synes ikke, at denne Affære tyder paa nogen god Villie hos den højtærede Kultusminister i saa Henseende. Det forekommer mig rigtignok, at det at byde Børnene som Lærer i Skolen en Mand, mod hvem der er rejst Tiltale for Sædelighedsforbrydelse, det maa ikke ske, hvis man ikke netop ønsker at forgifte Børnenes Sind og fremme den Raaddenskab i Samfundet, vi nu alle ere enige om, at vi skulde se at faa udryddet.

Det er ogsaa betegnende, at medens den anløbne Lærer i Ulbølle uden videre faar Lov til vedblivende at sidde i sit Embede, var den højtærede Minister særdeles villig til at springe, saasnaart nogle Gaardmænd ovre paa Taasinge for en Tid siden forlangte at faa afskediget en hæderlig, dygtig og agtet Lærer, nemlig Lærer Andersen i Landet paa Taasinge. Der var nemlig nogle af Bønderne, der vare utilfredse med Læreren, vist nærmest, fordi han var Formand for en socialdemokratisk Forening paa Taasinge, og fordi han og hans Hustru tillod sig at agitere for Socialdemokratiet. Saa fik nogle Gaardmænd paa Taasinge lavet en Adresse og en hel Del andet Spektakel, og med den højtærede Ministers Samtykke — selvfølgelig ogsaa under Medvirkning af den paagældende Præst — hvor træffer man overhovedet ikke Præsterne i saadanne Tilfælde! — blev Lærer Andersen afskediget, ganske vist med Pension og med Ret til at søge et andet Embede. Men netop dette sidste,

at han fik Lov til at søge andet Embede, viser jo, at det ikke kan have været hans egentlige Lærervirksomhed, man har haft noget at udsætte paa; det har ikke været hans Arbejde i Skolen, der har været Aarsag til Afskedigelsen. Man har jo Lov til at tvivle om, hvorvidt Lærer Andersen, hvis han havde været Formand f. Eks. for Reformpartiets Vælgerforening paa Taasinge i Stedet for Socialdemokratisk Forening, saa var bleven afskediget af den højtærede Minister. Man faar i alt Fald Indtryk af, at her foreligger, ja, jeg tør sige en styg politisk Forfølgelse, og jeg mener, at der fra Skoleautoriteternes Side med den højtærede Kultusminister i Spidsen er gjort en blodig Uret overfor Lærer Andersen paa Taasinge, en Uret, som jeg mener hurtigst mulig bør gøres god igen. Han har maattet vige for nogle enkelte Fanatikere blandt Gaardmændene ovre paa Taasinge, og det er jo ganske betegnende, hvad der fortælles, at den Dag, da Lærer Andersen forlod Skolen med sine 7 smaa Børn, allesammen med hinanden i Haanden, og forlod det gamle Hjem, da var der en af Gaardmændene derovre i Byen, som hejsede Dannebrog for derved at tilkendegive sin Glæde over det, der i dette Tilfælde var sket. — Jeg siger derfor, at det vilde være dobbelt interessant, om den højtærede Minister vilde give os Besked om, hvorledes han, medens han lader en for Sædelighedsforbrydelse mod Skolebørn tiltalt Lærer forblive som Lærer og Opdrager for de samme Børn, samtidig, saa hurtigt som ske kan, afskediger en anden Lærer, en anset og hæderlig Mænd, der formentlig ikke har gjort noget som helst ondt. Jeg vilde sætte megen Pris paa at faa et klart og bestemt Svar fra den højtærede Kultusminister angaaende denne Sag.

Medens jeg er ved Kultusministeriet, vilde jeg gerne tillade mig at nedlægge en lille Indsigelse mod de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Møen (Emil Petersen) fremkom med forleden Dag angaaende et Par Smaabevillinger paa Finansloven til Fremme af Musiklivet ude i Provinserne, skønt jeg egentlig ikke tror, der kommer noget andet ud af det ærede Medlems Bemærkninger om denne Sag end de Morsomheder, som han ved denne Lejlighed søgte at sige om det, som kaldes for Kammermusik. Det ærede Medlem vil sikkert indrømme mig, at Musikken har en stor aandsdannende Betydning for Folket, og ligesaa, at Konsekvensen af denne hans Sparsommelighedsteori i Virkeligheden maatte blive, at man gik løs ogsaa paa